

ki očitno kade cigarete kakor Turek. Ali je to primerno za bodoče — gospodinje in matere? Doslej je bilo slišati le o kaki ciganki, da je kadila. Ali gre naša omika navzdol?

V šoli za lepo vedenje vam hočemo le dobro. Zdravo telo, najboljše blago! Zdrave bi vas radi videli, rdeče ko piruhe o Veliki noči, ne pa suhih, bledoličnih slabetov. Zato prav iskreno želimo, da teh-le vrstic ne odložite prej iz rok, dokler trdno ne sklenete: »Tobaka ne maramo, če nam ga tudi kdo zastonj vsiljuje!«

Vidite, tako je prav!

Pa bodi brez skrbi: zastonj ti ga dolgo nihče ne bo vsiljeval. Plačeval pa boš sam, da si gotoveje navlečeš prezgodnjo oslabeledost ali celo smrt, ogromen prostovoljni davek — v trafikah.

~~~~~

Gojmir Gorjanko:

Zaklad.

Gorjančev Francek je mnogo sanjaril o bogastvu. Toliko lepih in dobrih reči bi si nakupil, ko bi le imel denar! Konjičke, piščalke, žoge, vozičke, slaščice, bonbončke, balončke in še marsikaj drugega bi si nabavil. Sezidal bi si hišico in hlevček za konjičke, pa kočijo bi kupil, in frčalo bi po ravni cesti, in usta bi bila polna bonbončkov — ko bi le bil bogat in imel pest cekinčkov v žepu.

Ali kaj, ko jih pa nima! Kar zjokal bi se ob tej nezgodi. Obupal pa vseno ni.

Nekega večera, ko je delila njegova mamica delavcem plačilo, mu je naenkrat šinila rešilna misel v

glavo. Hitro se je skril v kotiček, kakor bi se bal, da kdo razkrije njegove tajne misli. Dolgo je premišljeval in preudarjal, nazadnje pa sklenil: »Dà, tako bo in nič drugače! Vsak delavec je vreden plačila, jaz tudi!«

Francek je napravil velik načrt. Šel je v sobico, vzel iz šolske torbice lep papir in peresnik, pa se vsedel za mizo in napisal dolgo pismo. Ko je bilo napisano, ga je položil na mamino posteljo.

Po večerji pa Francek dolgo ni mogel zaspati. Premišljeval je, koliko bogastva mu bo prineslo pismo? Delal je načrte, kaj vse si bo kupil. Kako se bo oblekel, kam bo šel... Spanca pa ni hotelo biti. Šele proti polnoči je zaspal.

Mamica njegova pa je zapazila na postelji sinčkov pismo. Urno ga je odprla, radovedna, kaj je v njem? Pismo se je glasilo takole:

Moj račun:

1. Trikrat prinesel vode	3 K
2. Štirikrat šel na trg	4 „
3. Dvakrat uredil stole	2 „
4. Pobrisal klopi in mizo	3 „
5. V kuhinjo prinesel drv	6 „
6. Mačko prežgal iz shrambe	1 „
7. Nabral šopek cvetic	3 „
8. Pošto prinesel	2 „
9. Luč pripravil in nažgal	1 „

Skupaj . . . 25 K

Skupaj ste mi torej, mama, dolžni 25 K. Se priporočam, da kmalu izplačate to vsoto, ker nujno rabim denar.

Vaš sin Francek.

Mamica je seveda nekaj časa strmé gledala list. Nato je pa vzela iz predalčka kos papirja, nekaj napisala in položila list k vzglavju Franckove postelje.

Zlato solnčece je že sijalo skozi okno, ko se je zjutraj Francek prebudil. Komaj si je dobro zmel oči, že je zagledal listič. Hlastno ga je vzel v roke, misleč, da je v njem zaslužen denar. Kako pa se je začudil, ko ni našel v njem niti krone! Samo listič je bil popisán. Gledal je in čítal:

Moj račun:

1. Nešteto noči sem zate prečula . . .	Nič za to.
2. Nešteto lepih naukov sem ti dala . .	Nič za to.
3. Ko si bil bolan, sem te dan in noč pestovala	Nič za to.
4. Novih oblekic sem ti že — ne vem, koliko — kupila	Nič za to.
5. Igrač sem ti nebroj preskrbela . . .	Nič za to.
6. Kolikokrat sem ti že sladke kavice skuhala	Nič za to.
7. Moliti sem te naučila	Nič za to.
8. Nove čeveljčke sem ti že večkrat kupila	Nič za to.
9. Záte sem vedno in bom skrbela . . .	Nič za to.

Te pozdravlja

Tvoja ljubeča te mamica.

Francka je pisemce vznemirilo. Urno se je oblekel in ga prečítal še enkrat. Bil je potem kakor omamljen. Strmé je gledal še nekaj časa v list, potem pa zakril obraz z rokami in pritajeno zaihtel. Videl je pred seboj materino ljubezen in svojo nehvaležnost.

Tedaj je vstopila njegova mama: »O, si že pokonci, Francek? Kaj pa, da si objokan?«

Francek se je okrenil in ihté objel mamico.

»Oh, mama, raztrgajte moje grdo pismo! Lepo prosim! In odpustite mi! Nikar ne bodite hudi, ker sem vam napisal tak grd račun!«

»Seveda bom skušala pozabiti, Francek! Le miren bodi in napravi se v šolo!« Mamica je objela Francka in ga poljubila na čelo.

»Gotovo ne boš nikoli več storil kaj takega. Poznam te!«

»Ne, mamica, nikoli več. Zdaj vem: dokler imam vas in vašo ljubezen, imam najboljše bogastvo in največji zaklad.«

F. Silvester:

Moj blagoslov.

Draga mati zapustila
sveto je razpelo,
ko odišla njena duša
v večno je deželo.

Križ ostal je, z njim ljubezen
lepa kot nobena,
saj je Kristusu v poljubih
bila izročena.

Kadar sveti les ta v roko
vzameš, srček zlàti,
védi: Bog te blagoslavlja,
jaz in moja mati.

